

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסיקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer <b>ראיה-proof</b>
<b>מקרא-key:</b>	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
וכי מפני שאכלו זה תרטימר בשר ושתה חצי לוג יין האיטלקי אמרה תורה יצא לבית דין ליסקל? אלא, הגיעה תורה לסוף דעתו של בן סורר ומורה, שסוף מגמר נכסי אביו ומבקש למודו ואינו מוצא, ויוצא לפרשת דרכים ומלטם את הבריות. אמרה תורה: ימות זכאי ואל ימות חייב.	תניא, רבי יוסי הגלילי:											⚡
שמיתתן של רשעים הנאה להם והנאה לעולם, ולצדיקים - רע להם ורע לעולם. שינה ויין, לרשעים - הנאה להם והנאה לעולם, לצדיקים - רע להם ורע לעולם. שקט, לרשעים - רע להם ורע לעולם, ולצדיקים - הנאה להם והנאה לעולם. פיזור, לרשעים - הנאה להם והנאה לעולם, ולצדיקים - רע להם ורע לעולם.												■
הבא במחתרת נידון על שם סופו.												■
היה בא במחתרת ושבר את החבית, אם יש לו דמים - חייב, אם אין לו דמים פטור.												■
מאי טעמא דמחתרת - חזקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו. והאי מימר אמר: אי אזילנא - קאי לאפאי ולא שבקי לי, ואי קאי לאפאי - קטלינא ליה. והתורה אמרה: אם בא להורגך - השכם להורגו.	רבא:											⚡
הבא במחתרת ונטל כלים ויצא - פטור. מאי טעמא - בדמים קננהו.	רב:											⚡
מסתברא מליתיה דרב בששיבר, דליתנהו, אבל נטל - לא. והאלהים אמר רב אפילו נטל. דהא יש לו דמים ונאנסו - חייב, אלמא: ברשותיה קיימי, הכא נמי ברשותיה קיימי.	רבא:											⚡
ולא היא, כי אוקמינא רהמנא ברשותיה - לענין אונסין, אבל לענין מקנא - ברשותיה דמרייהו קיימי, מידי דהוה אשואל.												⚡
בא במחתרת ושיבר את החבית, יש לו דמים - חייב, אין לו דמים - פטור.	תנן:											⚡
טעמא דשיבר, דכי אין לו דמים פטור. הא נטל ילא?												⚡
הוא הדין דאפילו נטל נמי, והא דקא תני שבר את החבית - קא משמע לן דכי יש לו דמים, אף על גב דשיבר נמי חייב.												!
פשיטא, מוזיק הוא												⚡
הא קא משמע לן דאפילו שלא בכוונה.												!
מאי קא משמע לן - אדם מועד לעולם												⚡
אדם מועד לעולם, בין בשוגג בין במזיד בין באונס בין ברצון	תנינא:											⚡
קשיא.												■
הגונב כיס בשבת - חייב, שהרי נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת. היה מגרר ויוצא - פטור, שהרי איסור גנבה ואיסור סקילה באין כאחד.	מתיב רב ביבי בר אבוי:											⚡
והלכתא: דשדנהו בנהרא.												!
רבא איגנבו ליה דיכרי במחתרתא, אהדינהו ניהליה ולא קבלינהו												O
אמר: הואיל ונפק מפומיה דרב.	[רבא]											O
(שמות כ"ב) אין לו דמים אם זרחה השמש עליו. וכי השמש עליו בלבד זרחה? אלא: אם ברור לך הדבר כשמש שאין לו שלום עמך - הרגהו, ואם לאו - אל תהרגהו.	תנו רבנן:											■
אם זרחה השמש עליו דמים לו וכי השמש עליו בלבד זרחה, אלא: אם ברור לך כשמש שיש לו שלום עמך - אל תהרגהו, ואם לאו - הרגהו.	תניא אידך:											■
קשיא סתמא אסתמא												⚡
לא קשיא, כאן - באב על הבן, כאן - בבן על האב.												!
כל דאתי עלאי במחתרתא - קטילנא ליה, לבר מרב חנינא בר שילא.	רב:											■
מאי טעמא?												^
אילימא משום דצדיק הוא												!
הא קאתי במחתרתא												⚡

<b>disputants-חולקים-♦</b> ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסיקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה- <b>story</b>	<b>מימרא-statement</b> קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראייה-proof
<b>מקרא-key:</b>	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא משום דקים לי בגווייה דמרחם עלי כרחם אב על הבן.												!	עב:
(שמות כ"ב) דמים לו, בין בחול בין בשבת, אין לו דמים - בין בחול בין בשבת.	תנו רבנן:											◊	עב:
בשלמא אין לו דמים בין בחול בין בשבת - איצטריך, סלקא דעתך אמינא: מידי דהוה אהרוגי בית דין, דבשבת לא קטלינן - קא משמע לן דקטלינן. אלא דמים לו בין בחול בין בשבת השתא בחול לא קטלינן ליה - בשבת מבעיא?												?	עב:
לא נצרכא אלא לפקח עליו את הגל.	רב ששת:											!	עב:
(שמות כ"ב) והוכה בכל אדם, ומת - בכל מיתה שאתה יכול להמיתו.	תנו רבנן:											◊	עב:
בשלמא, והוכה בכל אדם - איצטריך, סלקא דעתך אמינא: בעל הבית הוא דקים ליה דאין אדם מעמיד עצמו על ממונו, אבל אחר לא - קא משמע לן, דרודף הוא, ואפילו אחר נמי. אלא ומת בכל מיתה שאתה יכול להמיתו, למה לן? מרוצת נפקא												?	עב:
(במדבר ל"ה) מות יומת המכה רצח הוא, אין לי אלא במיתה האמורה בו, ומנין שאם אי אתה יכול להמיתו במיתה הכתובה בו שאתה רשאי להמיתו בכל מיתה שאתה, יכול להמיתו - תלמוד לומר מות יומת, מכל מקום.	דתניא:											?	עב:
שאני התם דאמר קרא מות יומת.												!	עב:
וניגמר מיניה												?	עב:
משום דהוה רוצח וגואל הדם שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.												!	עב:
(שמות כ"ב) מחתרת, אין לי אלא מחתרת, גגו חצירו וקרפיפו מנין? תלמוד לומר (שמות כ"ב) ימצא הגנב - מכל מקום. אם כן מה תלמוד לומר מחתרת - מפני שרוב גנבים מצויין במחתרת.	תנו רבנן:											◊	עב:
מחתרת אין לי אלא מחתרת. גגו חצירו וקרפיפו מנין? תלמוד לומר ימצא הגנב - מכל מקום. אם כן מה תלמוד לומר מחתרת - מחתרתו זו היא התראתו.	תניא אידך:											◊	עב:
קטן הרודף ניתן להצילו בנפשו.	רב הונא:											◊	עב:
רודף אינו צריך התראה, לא שנא גדול ולא שנא קטן.	קסבר: [רב הונא]											■	עב:
יצא ראשו - אין נוגעין בו, לפי שאין דוחין נפש מפני נפש.	איתיביה רב חסדא לרב הונא:											?	עב:
ואמאי? רודף הוא												?	עב:
שאני התם, דמשמיא קא רדפי לה.												!	עב:
נימא מסייע ליה:												?	עב:
רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו, אומר לו: ראה שישראל הוא, ובן ברית הוא, והתורה אמרה (בראשית ט') שפך דם האדם באדם דמו ישפך, אמרה תורה: הצל דמו של זה בדמו של זה.	[תניא]											?	עב:
ההיא רבי יוסי ברבי יהודה היא.												!	עב:
חבר אין צריך התראה, לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד.	דתניא, רבי יוסי ברבי יהודה:											!	עב:
רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו, אמר לו: ראה שישראל הוא, ובן ברית הוא, והתורה אמרה: שפך דם האדם באדם דמו ישפך. אם אמר: יודע אני שהוא כן - פטור, על מנת כן אני עושה - חייב.	תא שמע:											?	עב:
לא צריכא - דקאי בתרי עיברי דנהרא, דלא מצי אצוליה, מאי איכא - דבעי איתויי לבי דינא, בי דינא - בעי התראה.												!	עב:
איבעית אימא: אמר לך רב הונא, אנא דאמרי כתנא דמחותרת, דאמר: מחותרתו זו היא התראתו.												!	עב: